

Sommerdessert
med jordbær
og hybenroser
SIDE 16-17

M A G A S I N E T
livsstil

BOLIG | MAD | VIN | HAVE | SUNDHED |

UGE 32 | 2015

FORFATTER
STEPHANIE CARUANA:

Sanselig og uden filter

SIDE 6-9

Tag temperaturen
på hvidvinen

SIDE 18-19

Stresset
designer blev
yogainstruktør

SIDE 12-15

**BYENS BEDSTE
HOREHUS**

LEBÆK
TOMRENT- OG SNEDEKERSFIRMA
www.lebaek.dk

ÅRSUDVALGET
Vestfyn

7. - 22. august 2015 kl. 20.00

Søndage kl. 15.00

The Best Little Whorehouse in Texas
af Larry L. King & Peter Masterson
Musik & Tekst af Carol Hall
Oversættelse: Niels Jannerup
Oversættelse af sangtekster:
Allan Mortensen
Teaterforlag:
Nordiska APS - København

Billetter kan købes hele døgnet online på

www.froebjerg.dk

eller via mail - billet@froebjerg.dk

billettelefonen 64 43 33 33 3. juni til og med 22. juli alle onsdage kl. 18-19 samt 27. juli til og med 22. august alle dage 18-20.

Stephanie Caruana er meget optaget af, hvordan vi oplever hinanden, og hvilke mekanismer der er bestemmende for, hvordan vi agerer over for hinanden.

” Vi er så optaget af, hvordan vi ser ud. Pointen er bare, at der er jerseykøer, og der er sortbrogede køer, og der er hverken noget skidt i at være det ene eller det andet. Budskabet til min datter er, at hun ikke skal undskyldte for sig selv. Hun skal ikke tro, at hun kan mindre eller skal præstere mere.

Stephanie Caruana, forfatter

Friheden til at fejle

Fortællinger. Sanselighed. Erotik. Feminisme. Mord. Alle fire begreber kan associeres med forfatteren Stephanie Caruana. En kvinde, der bruger af sin hovedstol, når hun skal etablere sine litterære skurke og helte. En kvinde, der ikke er bange for at vende om på tingene for at fortælle historien. En kvinde, der ikke er bange for at fejle

Solen har spillet kostbar hele dagen. Indimellem dukker den frem for at fremmane et poetisk lys over de rå og gamle industribygninger.

Vi skal mødes i Kødbyen. Det, der engang var slagterier, er i dag overtaget af restauranter, caféer og kreative virksomheder i de gamle bygninger. Skiltene står tilbage som evidens for Kødbyens oprindelige formål med navne som Slagterboderne, Flæsketorvet og Kvægtorvsgade. Det er det hippe København, der har sneget sig ind og insisterende har bredt sig fra Halmtorvet og op langs Sdr. Boulevard.

Gennem de væghøje vinduer kan man se ud på Slagterboderne. Stephanie Caruana kommer cyklende, stiller cyklen for derefter at komme hvirvlende ind i på caféen.

- Jeg er et meget sanseligt menneske, og det forsøger jeg at få ned i det, jeg skriver. Både i form af at give oplevelsen videre til læseren og samtidig forsøge at fange det ind, jeg oplever, og det, jeg har opfattet i den situation, jeg gerne vil skrive om. Ofte er det jo ting, jeg har samlet op et sted og broderet videre på. Eller vendt helt rundt. Det giver den substans, som jeg gerne vil give videre til folk. Også uden at være for hårdhændet. Jeg hader selv, når både film og bøger på staveplader viser, hvordan jeg skal have det. Så det prøver jeg virkelig ikke på. Jeg vil hellere forføre læseren med små lokkemadder.

Stephanie Caruana fortæller om sin krimi ”Smerten selv”, som skiller sig ud fra andre krimier. Hendes mandlige hovedperson er psykologen Mickey Liebermann, som vakler i sin seksualitet, eller rettere skal have samlet modet til at vælge det hele, hvis man kan det. Han er oppe imod Eva, som er seksuelt aggressiv og indfanger mændene som byttedyr, inden hun henretter dem. Alle de gængse krimielementer er med, men Stephanie Caruana har bevidst vendt om på det hele.

Den grænseløse kvinde

Det hele begyndte egentlig med Stephanie Caruanas eget opgør med ”O’s historie” - en sadomasochistisk fortælling om O, der af sin elsker bliver anbragt på et slot, der nærmest er en blanding af fængsel og bordel. Men hvad ville der ske, hvis nu det var kvinden, der bestemte? Hende, der tog teten i stedet for mændene?

- Det slog mig: Hvad nu hvis hun slet ikke

er til dominans, i virkeligheden er hun grænseløs. Og kunne hun så ikke finde på at slå mændene ihjel, og hvad ville der så ske? Hvis hun gør det, så har hun større spillerum, fordi mænd bare ikke regner med, at de har samlet et skingrende skørt kvindemenneske op. Og nu kan jeg slippe af sted med meget mere, fordi politiet vil lede efter en mand. Derefter var det egentligt ret nemt, for hvis kvinden var morderen, måtte det være en mandlig detektiv. Min detektiv kommer ind udefra, han er ikke en del af politiet, så derfor var det så tydeligt, og oplagt for mig, at der skulle være noget med seksualiteten. Det er ikke noget, vi taler om, men det præger os i mødet med andre mennesker. Et filter, som folk har med sig, og som er medvirkende til, hvordan de bliver oplevet af andre mennesker.

Det er en ting, der optager Stephanie Caruana meget: Hvordan vi oplever hinanden, og hvilke mekanismer der er bestemmende for, hvordan vi agerer over for hinanden. Som partner, som kvinde eller mand, som forælder eller som fremmed.

En outsider

Der er noget fint og delikat over Stephanie Caruana, som hun sidder der og lader kompakte sætninger flyde ud i hjørnet af den frankofile café Paté Paté. Det er de små ting, der er med til at skabe helhedsindtrykket af hende. Den lille, mørke mund, der er i pauserne i talestrømmen, er spids som en eventyrprinsesses. Skønhedspletten under venstre øje og de to brune øjne, der holder blikket lidt længere. Håret er sat op, men enkelte slanke krøller vipper bevidst ved ørerne, når hun drejer hovedet. Det er detaljer.

Stephanie Caruana

40 år. Er forfatter og blogger på Caruana.dk.

Uddannet journalist, fraskilt og mor til to.

Bor på Amager.

Har skrevet bogen: ”Smerten selv”, der udkom i 2013 på Rosinante.

Medskribent på antologien ”360 grader” og ”Erotiske noveller af kvinder”.

Små intense detaljer, som Stephanie Caruana selv bruger flittigt i sit forfatterskab.

- Detaljerne betyder meget. Får jeg det hele med? Mangler jeg noget. Når jeg selv går tilbage og læser det, synes jeg ikke, at der gør. Men jeg tror, at det handler om, at når jeg beskriver min karakter indefra, så virker det mere detaljerigt. Og det, min figur bemærker, skildrer jeg, og gennem det prisme står det tydeligere for læseren.

Det er især de erotiske scener, der er detaljerige og derfor intense. Som læser får man en snert af åndenød over det univers, Stephanie Caruana lukker op for. Hun forklarer sig selv som værende en person uden filter. Og netop derfor har det ikke været svært for hende at skulle researche sig frem til de vilde sexscener:

- Jeg har måttet kigge på nogle rimeligt mærkelige hjemmesider, men det hele kommer et sted fra. Jeg har en forståelse for de sider, og jeg tror ikke, jeg ville kunne skrive om det, hvis jeg ikke havde en forståelse for det. For mig er ”Fifty Shades of Grey” eksempelvis skrevet til nogen, der ikke helt forstår det. Eller som ikke selv er til dominans eller forstår den intensitet, der ligger i det.

At være beskueren, der kigger ind udefra, er ikke uvant for Stephanie Caruana. Og følelsen af at være outsideren er ikke fremmed for hende. Som barn blev hun mobbet, fordi hun var anderledes og stak lidt ud til den ene side. Følelsen af at være udenfor bruger hun i dag konstruktivt og aktivt:

- Jeg har tit haft følelsen af at være *the odd one out*, og har brugt enormt meget energi og tid på at passe ind. Jo ældre jeg bliver - og især efter min skilsmisse - kan jeg bare mærke, at jeg føler mig tilpas i rollen som *the odd one out*. Folk må bare have mig med, hvis de vælger mig, men jeg skal ikke laves om for at passe ind. Det handler ikke om kompromisløshed, men nærmere en anerkendelse af, hvilket set-up man passer ind i.

Hovedstolen

At tænke uden for rammen, der, hvor hun selv stod, er blevet forfatterens drivkraft, og det har altid været med det skrevne ord, verden skulle overrumple. Stephanie Caruana søgte i sin tid ind på Forfatterskolen. Eller rettere: Hun nåede til porten. Hun havde netop overstået jobbet som tekstforfatter i Odense hos reklamebureauet Andersen & Blæsbjerg, da hendes mobil ringede. Det var et andet reklamebureau, der inviterede til en samtale. I den ene hånd lå livet med SU, i den anden lå løftet om fast løn. Hun valgte det sidste.

- Den ene del af mig vil stadig gerne have haft afleveret ansøgningen, men på den anden side er det godt. Jeg er nemlig ikke præget af en skole nu. Og det at undersøge sproget, granske og dissekere sproget har jeg stor lyst til, selvom jeg skriver noget, der er relativt mainstream. Jeg kan godt lide det

Fortsættes næste side »

Fortsat fra foregående side »

subversive; det at vælte noget omkuld. Nogle gang tænker jeg, at jeg skal vænne mig af med det, men jeg synes, det er så sjovt. Og hvorfor skrive det, folk forventer?

Det er ikke meningen, at læseren skal føle sig tryk i linjerne, som Stephanie Caruana producerer, tværtimod må det godt komme bag på læseren, hvad der sker og med hvem. Det er ikke kun i krimien, der bliver arbejdet med at skrue på de forskellige knapper, der findes i fortællingen, det samme er gældende for de erotiske noveller, som Stephanie Caruana også skriver. Man kan blive helt i tvivl om, hvem man er, når man er nået til sidste side. I en erotisk novelle skrevet til Alt for Damerne begynder historien ikke med forførelsen, som man ellers ville tro, men dagen efter, hvor fornemmelse af sex stadig ligger i kroppen. Hvor oplevelsen af et andet menneske tæt på er omdrejningspunktet mere end den konkrete hændelse.

- For mig er det optiske element vigtigt: Du ser noget, du videregiver og skaber derved en erkendelsesproces hos læseren. I forbindelse med den erotiske novellesamling blev jeg spurgt, om det ikke var en kliche at skrive om to mennesker, der mødes, og et eller andet opstår. Og jo, naturligvis er det en kliche, men det spejler også mødet med læseren. Essensen er at forføre læseren og føre vedkommende et sted hen, han eller hun ikke regnede med.

Stephanie Caruana dyrker forførelsen. Hun er det sanselige menneske, hende, der oplever verden og suger den til sig, og det er derfor nemt for hende at lade sine karakterer gøre det samme. Sanserne er den prisme, hun ser tilværelsen igennem. Stephanie Caruana gemmer på stemninger og oplevelser og bruger dem aktivt i sine tekster. I krimien "Smerten selv" drikker hovedpersonen Evas mor, det gjorde Stephanie Caruanas mor også.

- Evas blik på sin mor og det at være kvinde har jeg taget fra mig selv. Evas mor drikker, det samme gjorde min. At skildre det i bogen var et forfattermæssigt behov, men også et behov, jeg selv havde. Jeg mistede min mor, da jeg var 22, og vi havde på mange måder et kompliceret forhold, der gjorde, at der var en masse, vi ikke fik talt om. Min mormor, der overlevede min mor, fik jeg heller ikke talt med, så jeg havde en masse sløjfer, der skulle bindes omkring kvinderollen. Ved at beskrive en mor, og hvad hun gør, har jeg været igennem de tanker og en proces, som har gjort mig i stand til at se på kvinden i et større perspektiv.

Budskabet

For nylig havde Stephanie Caruana en klumme i Alt for Damerne. Her beskrev hun, hvorledes hendes datter på otte er optaget af kvindekroppen, og hvordan hendes egen krop vil komme til at se ud som voksen. Klummen handler om, hvordan kvinder vejes og måles, og pointen over for datteren og læseren var, at man ikke skal have det dårligt med sin krop:

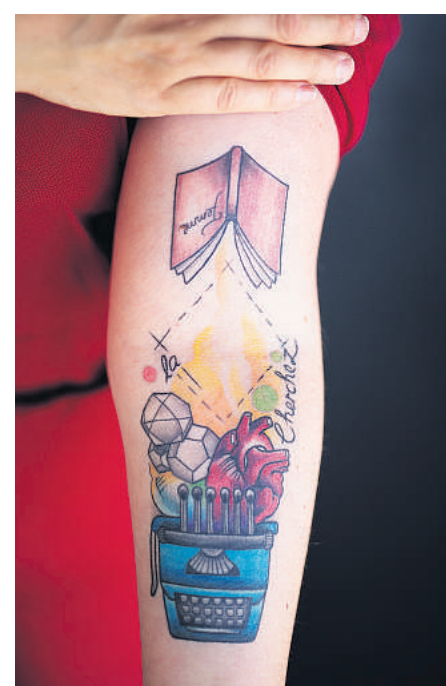
- Vi er så optaget af, hvordan vi ser ud. Pointen er bare, at der er jerseykøer, og der er sortbrogede køer, og der er hverken noget skidt i at være det ene eller det andet. Budskabet til min datter er, at hun ikke skal undskylde for sig selv. Hun skal ikke tro, at hun kan mindre eller skal præstere mere. Og budskabet er det samme til min søn. I dag er der ikke plads til at fejle. Det virker, som om alt skal lykkes første gang, men trods alt det, min mor gjorde galt, så er jeg blevet o.k., og når jeg kigger på mine egne børn, får jeg en ro i maven. De skal sgu nok klare sig.

For Stephanie Caruana handler det om at turde løfte på lagnet og eksponere det, der dukker frem. Hun er ikke bange for at give af sig selv. Det er en rolle, hun tager, og hun beskriver det, der sker. Som hun siger:

- Jeg er en mere larmende skrivemaskine, hvor man slår lidt hårdere på tasterne.

Stephanie Caruana er et sanseligt menneske, der oplever verden og suger den til sig. Og det er derfor nemt for hende at lade sine karakterer gøre det samme. Hun gemmer stemninger og oplevelser og bruger dem aktivt i sine tekster.

Tatoveringen på venstre arm:

- Den symboliserer en masse ting. Det er skriveprocessen. Konstruktion, hjerteblod, det skal brænde, skrivemaskinen, der antænder det hele. Plotstruktur med vendepunkter og det hele. Jeg har selv tegnet den, og min tatovør har rentegnet den.